

Arrest

nr. 337 164 van 4 december 2025
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 februari 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoeker), die over de Iraakse nationaliteit beschikt, kwam volgens haar verklaringen op 27 september 2022 aan in België en diende op 30 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 15 januari 2024 werd verzoeker gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 23 december 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U, M. F. H. A.-D., verklaarde over de Irakese nationaliteit te beschikken, de Yazidi etniciteit te hebben en een Yazidi van religie te zijn. U bent geboren op 13 juli 2003 in het dorp Khanasor in het district Sinjar binnen de provincie Ninewa. U bent twee of drie jaar naar school gegaan.

Uw vader A.-D., F. H. Q. (...) zat al vóór uw geboorte bij het leger. Toen u twee jaar en enkele maanden oud was heeft uw vader u bij uw grootvader achtergelaten. Jullie woonden er samen met uw moeder, broer en zus.

In augustus van 2014 kwam Daesh (IS) naar uw regio. U en uw familie vluchtten naar de berg. Wanneer de oorlog eindigde keerde uw grootvader als eerste terug naar Khanasor om na te gaan of de rest van de familie eveneens kon terugkeren. Jullie woning bleek vernield en in brand gestoken te zijn. Jullie verhuisden naar de woning van de paternale oom van uw vader, ongeveer op tien minuten afstand van jullie eigen woning. Daar verbleef u met uw grootvader, uw moeder, uw broer en zus. Telkens wanneer een veiligheidsincident zich voordeed, gingen jullie naar de berg en keerden jullie vervolgens terug naar deze woning.

U was voorts werkzaam als arbeider of klusjesman bij de burens. Dit deed u ongeveer één of twee dagen per week.

De veiligheidssituatie in uw regio bleef slecht. Mensen werden gedood en ontvoerd. Daarnaast werd u gediscrimineerd op basis van uw etniciteit en religie. Zo had u problemen met het verkrijgen van documenten bij de overheid. Op aanraden van uw grootvader en voor een betere toekomst besloot u Irak te verlaten. Dit deed u op 25 of 26 september van 2022.

U reisde via Turkije naar Griekenland. Vervolgens reisde u door drie of vier onbekende landen. U reisde vervolgens via Frankrijk tot België. Op 30 september 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in te België.

Uw vader A.-D., F. H. Q. (...) diende een verzoek om internationale bescherming in te België op 2 maart 2020. Hij werd uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw grootvader, moeder, broer en zus verblijven tot op heden in Khanasor in de woning waar jullie na terugkeer zijn ingetrokken.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw identiteitskaart neer en kopieën van volgende stukken: een overzicht van uw medisch dossier, medische verslagen betreffende uw wijsheidstanden, medische verslagen betreffende uw buik- en maagpijn, een verslag van de oogarts, documenten van uw inschrijving bij Fedasil en uw oranjekaart, uw curriculum vitae bij NaFFT, uw taalcertificaten Nederlands en twee foto's van vernielde gebouwen (huis).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U gaf bij aanvang van uw asielprocedure namelijk te kennen dat u rugpijn en pijn aan uw zij kende (zie administratief dossier). U vertelde aan het begin van uw persoonlijk onderhoud dat deze klachten verergerd zijn. U legt medische attesten neer (CGVS, p.4). Daarnaast vertelde u aan een slaapstoornis te lijden en stress te hebben (CGVS, p.4-5). U neemt medicatie voor uw maagproblemen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u meegedeeld dat u over een pauze beschikte, en dat u om bijkomende pauzes mocht vragen (CGVS, p.2). Gevraagd of u nood heeft aan meer pauzes of andere ondersteuning, zegt u een seintje te geven als u zich moe zou voelen (CGVS, p.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud wordt nogmaals nagegaan of u zich nog goed voelt, waarop u stelt dat er geen probleem is en u geen nood heeft aan een extra pauze (CGVS, p.22-23). Uw persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient in hoofddorde te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Allereerst haalt u de veiligheidssituatie in Irak aan. Zo verwijst u naar de oorlog in 2014 met Daesh (CGVS, p.21-22). U stelt voorts dat de regio verslechterde in 2021 en 2022: "Er doken nieuwe problemen op. Mensen waren vermist, ontvoerd. Dagen later werden de lijken verbrand in de wagens gevonden." (CGVS, p.17 & p.19) U haalt aan dat de PKK (Koerdische Arbeiderspartij) aanwezig was in de regio en dat Turkije de regio bombardeerde. U verwijst naar de onveiligheid in Irak. U geeft aan dat Daesh er nog steeds actief is (CGVS, p.8). U verwijst overigens naar een Turks bombardement op Khanasor, waarbij de leden van de PKK werden gevisieerd (CGVS, p.9-10). Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Irak verwijst het CGVS naar onderstaande informatie en argumentatie (zie infra).

Verder vreest u in Irak vervolging als Yazidi en geeft u aan dat jullie te maken krijgen met discriminatie (CGVS, p.14-17). U slaagt er echter niet in om desbetreffende elementen in concreto aan te tonen waardoor het CGVS niet kan concluderen dat er in uw geval sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

Op aanraden van uw grootvader en voor een betere toekomst verliet u het land, zo vertelt u (CGVS, p. 10, p.17 & p.19). U voelde zich overigens in gevaar en voelde angst (CGVS, p.21-22). Gevraagd of u ooit persoonlijke bedreigingen of problemen heeft gekend in Irak, stelt u van niet. U verwijst naar andere mensen die om het leven zijn gekomen en de gebeurtenissen van 2014 (CGVS, p.22). U geeft aan dat u veel vrienden, burens en familieleden heeft verloren (CGVS, p.17). Ongeveer 40 tot 45 mensen uit uw ruimere stam zijn vermist. Zo is de familie van uw maternale oom verdwenen en is uw grootmoeder overleden (CGVS, p.18).

U vreest bij terugkeer vermoord of ontvoerd te worden. Gevraagd door wie, stelt u dit niet precies te weten, maar zou het door iedereen kunnen zijn (CGVS, p.21-22). U brengt echter geen enkel persoonlijk en/of actueel feit of element aan op basis waarvan het CGVS zou kunnen oordelen dat er in uw geval sprake zou zijn van een persoonsgerichte vrees omwille van uw etnie en religie. U spreekt in algemene bewoordingen zonder concrete en/of individuele elementen aan te halen.

U verklaart dat u in 2014 Khanasor diende te ontvluchten en u en uw familie zich op de berg vestigden. Jullie keerden nadien terug naar Khanasor met het idee dat de situatie veranderd zou zijn en de overheid meer bescherming zou bieden, wat volgens uw verklaringen niet gebeurde (CGVS, p.17). Na terugkeer bleek jullie woning te zijn verwoest, leeggeroofd en in brand gestoken, zo vertelt u (CGVS, p.10). Jullie keerden alsnog terug naar Khanasor. Jullie verhuisden naar de woning van de paternale oom van uw vader, ongeveer tien minuten van uw woning. U woonde er sindsdien samen met uw moeder, broer, zus en grootvader (CGVS, p.8).

Uit de beschikbare informatie (zie het EUAA COI Report Iraq – Country Focus van mei 2024, te raadplegen op het volgende adres: Iraq - Country Focus , het EUAA COI Report Iraq – Security Situation van mei 2024, te raadplegen op het volgende adres Iraq - Security Situation , de UNHCR International Protection Considerations with regards to People Fleeing Iraq van januari 2024, te raadplegen op het volgende adres: International Protection Considerations with regard to People Fleeing the Republic of Iraq - Update I en het EUAA COI Report Iraq – Targeting of Individuals van januari 2022, te raadplegen op het volgende adres: Iraq Targeting of Individuals) blijkt dat de situatie van de Yazidi's in Irak wisselt en dat het daarom noodzakelijk is de regio te bepalen waar u het meest waarschijnlijk zou wonen in geval van terugkeer naar Irak. In dit geval blijkt uit uw verklaringen dat u, in geval van terugkeer, wellicht zou terugkeren naar het dorp Khanasor, in het district Sinjar binnen de provincie Ninewa (CGVS, p.6-11). Immers verbleef u hier, afgezien van jullie vlucht naar de berg - eveneens te Sinjar- uw hele leven in Khanasor, Irak en heeft u er nog steeds familieleden wonen. Toen de oorlog met Daesh eindigde keerden jullie terug naar Khanasor. Daar verbleef u met uw familie in de woning van de paternale oom van uw vader, tien minuten van jullie oorspronkelijke woning (CGVS, p.8). Bijgevolg is het noodzakelijk het risico op vervolging te onderzoeken dat u zou lopen in geval van terugkeer naar de provincie Ninewa.

Voor de opkomst van Daesh en zijn snelle uitbreiding over heel Irak woonde de Yazidi-gemeenschap in Centraal-Irak voornamelijk in de gebieden rond de berg Sinjar en in de vlakten ten oosten van Mosoel, in de provincie Ninewa. Veel Yazidi's verlieten hun regio van herkomst toen de terreurgroep arriveerde, en zochten toevlucht in het noorden, in de Koerdische Autonome Regio (KAR), of in het buitenland. In de KAR hebben de meeste Yazidi's zich gevestigd in kampen voor ontheemden. Vandaag zijn er nog steeds ongeveer 200.000 Yazidi's ontheemd in de KAR, en 70 % van hen woont in kampen waar de levensomstandigheden vaak moeilijk zijn. Vandaag wordt geschat dat ongeveer 20 % van de personen die ontheemd zijn door het conflict tegen Daesh, Yazidi's zijn.

Tijdens de bezetting door Daesh werd de Yazidi-gemeenschap in de provincie Ninewa blootgesteld aan vervolging die door de internationale gemeenschap werd erkend als genocide. Veel Yazidi's die niet vertrokken waren voor de komst van Daesh, werden massaal geëxecuteerd, verkracht, gedwongen gerekruteerd voor gevechten of tot slavernij gebracht. Van anderen werd hun eigendom afgenomen door leden van Daesh of de moslimgemeenschap.

Ondanks de overwinning van de coalitie in Irak op Daesh in 2017, zijn er nog steeds uitdagingen en obstakels te overwinnen in de provincie Ninewa, en in het bijzonder in de regio Sinjar. Deze regio wordt gecontroleerd door verschillende gewapende groepen, waaronder een Yazidi-factie van de peshmerga's en andere gewapende groepen die gelieerd zijn aan de PKK en die beweren tot het Yazidi-geloof te behoren. In oktober 2020 werd het "Sinjar Agreement" goedgekeurd door de federale regering en de autoriteiten van de KAR om de administratieve en veiligheidsfragmentatie in de regio op te lossen. Dit akkoord werd echter nog niet in praktijk gebracht.

Leden van de Yazidi-gemeenschap getuigden over hun ontzetting over het gebrek aan praktische hulp voor de 'returnees' en het gebrek aan hulp voor wie wil terugkeren. Hoewel het geweld tegen de Yazidi-gemeenschap sterk is afgenomen met het vertrek van Daesh, beweren sommige leden van de gemeenschap nog steeds te worden gediscrimineerd door leden van de Popular Mobilisation Forces (PMF). Toch heeft de centrale Iraakse overheid herhaaldelijk projecten opgestart die de terugkeer naar een normaal leven voor de Yazidi's in Irak moeten vergemakkelijken. In 2021 werd de Yazidi Survivor Law aangenomen met als doel compensatie te bieden aan de slachtoffers van de oorlog. Hoewel er obstakels zijn bij de uitvoering van de wettelijk bepaalde maatregelen, werden de eerste herstelbetalingen in maart 2023 uitgekeerd. Evenzo nam de Iraakse ministerraad in december 2022 een decreet aan dat de Yazidi's de eigendom van hun woningen garandeert.

In april 2023 lanceerde de Iraakse eerste minister een wederopbouwcampagne in Sinjar en kende aan het project een bedrag van 35,5 miljoen euro toe. In mei 2023 kon worden vastgesteld dat er wederopbouwprogramma's aan de gang waren in veel gebieden in de districten Sinjar, Al-Baaj in de provincie Ninewa en in het district Khanaqin in de provincie Diyala, allemaal gebieden die eerder door Daesh waren bezet. In januari 2024 gaf het Iraakse ministerie van Financiën een derde reeks wederopbouwobligaties uit met een geschatte waarde van 1,4 miljard US-dollar. In de gebieden die betwist worden door de KAR en de centrale overheid, worden wederopbouwinitiatieven geblokkeerd. Volgens de hierboven vermelde bronnen was de terreurgroep Daesh de belangrijkste actor in de vervolging van de Yazidi-gemeenschap in Irak. Met de recente opeenvolgende militaire overwinningen tegen de groep is zijn greep op het grondgebied en de Yazidi-gemeenschap echter sterk verminderd. Als gevolg daarvan is het risico op vervolging voor Yazidi's sterk verminderd.

In het kader van de beoordeling van het risico op vervolging in geval van terugkeer van een Yazidi naar Irak wijst het EUAA er in haar meest recente aanbevelingen op dat rekening moet worden gehouden met verschillende risicofactoren, waaronder de regio van herkomst, het geslacht en de perceptie van de familie/gemeenschap, het bezit van documenten en alle andere specifieke kenmerken eigen aan de persoon (zie het EUAA COI Report Iraq – Country Guidance van november 2024, te raadplegen op het volgende adres: <https://euaa.europa.eu/country-guidance-iraq-2024>). In dezelfde aanbevelingen komt het EUAA tot de conclusie dat er geen sprake is van systematische vervolging van de Yazidi's in Irak en dat het daarom noodzakelijk is dat elke Yazidi een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève bewijst. Ten slotte beveelt het UNHCR nergens in zijn rapport van januari 2024 aan, de hoedanigheid van vluchteling aan een lid van een religieuze minderheid te erkennen louter op basis van het feit dat hij tot die minderheid behoort, en dringt het aan op de noodzaak om persoonlijke omstandigheden aan te tonen.

Het is echter noodzakelijk vast te stellen dat uw verklaringen niet aan deze voorwaarde voldoen. Behalve de algemene veiligheidssituatie in Irak (cfr infra) verwijst u naar discriminatie waarmee jullie te maken kregen als Yazidi. U vertelt dat jullie geen respect kregen bij overheidsinstellingen en dat het leven er moeilijk was. Zo stelt u concreet dat u moeilijkheden ervaarde bij het verkrijgen van documenten (CGVS, p.10 & p.17). Zo verklaart u dat u een paspoort wilde aanvragen, maar dat u op de paspoortdienst respectloos werd behandeld en u bijgevolg geen paspoort heeft verkregen. Verder doorgevraagd blijkt echter dat u uw paspoort niet verkreeg omdat uw vader niet bij u was (CGVS, p.20). Gezien u tijdens de grootste periode van uw verblijf in Irak nog minderjarig was, is het aannemelijk dat uw vader, ten tijde uw wettelijke voogd, u diende te vervoegen naar de paspoortdienst. Dat zij u dit niet op een beleefde manier zouden hebben meegedeeld, is betreurenswaardig doch kan hieruit geen gegronde vrees voor vervolging of een onmenselijke of vernederde behandeling worden afgeleid. Bovendien kan u niet aangeven waar u naartoe bent gegaan om een paspoort aan te vragen, wat toch wel de wenkbrouwen doet fronsen aangezien u stelt dat u er respectloos werd behandeld (CGVS, p.20). U legt voorts een identiteitskaart neer, waaruit blijkt dat u wel degelijk aan documenten kon komen bij de overheid. Het bovenstaande incident dat u aanhaalt is op zich

dan ook onvoldoende. Uit voorgaande vaststellingen kan concludeert het CGVS dat er niet gesproken kan worden van een systematische zwaarwichtige discriminatie omwille van het feit dat jullie Yazidi zijn.

De stukken die u neerlegt kunnen de appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Zo legt u een identiteitskaart neer die uw nationaliteit en identiteit staft, wat in deze beslissing niet betwist wordt. Echter toont dit geenszins een gegronde vrees voor vervolging aan in uw hoofde. Uw schoolattesten, curriculum vitae en documenten van inschrijving van Fedasil zeggen evenmin iets over uw situatie in Irak en uw vermeende problemen bij terugkeer. Deze stukken verwijzen naar uw situatie in België. De twee foto's die u neerlegt zouden jullie vernielde woning betreffen. Het CGVS merkt op dat foto's geen bewijswaarde hebben. Foto's kunnen namelijk makkelijk worden gemanipuleerd en in scène worden gezet. Het is volstrekt onduidelijk in welke omstandigheden, waar en wanneer en met welke bedoeling de beelden werden gemaakt. Indien dit alsnog uw woning blijkt te zijn, wat op zich niet si aangetoond, verwijst het CGVS naar voorgaande conclusies, alsook naar onderstaande uiteenzetting betreffende de algemene veiligheidssituatie. Tenslotte legt u een overzicht van uw medisch dossier bij Fedasil, medische verslagen omtrent uw wijsheidstanden, medische verslagen omtrent uw buik- en maagpijn en een verslag van de oogarts neer. Ook deze stukken staven op geen enkele manier de beweerd discriminatie vanwege jullie Yazidi zijn, noch een vrees voor vervolging in uw hoofde. Wat betreft uw gezondheidssituatie verwijst het CGVS voorts nog naar onderstaande aangaande uw persoonlijke omstandigheden.

U heeft na het versturen van het persoonlijk onderhoud nog enkele opmerkingen en verduidelijkingen bij de notities overgemaakt waar mee rekening werd gehouden. Echter kunnen zij de beoordeling van het CGVS niet wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgrs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

Deze regio omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya. In 2022 werd de bevolking van de provincie geschat op 4.133.536 inwoners.

Ondanks de overwegend soennitisch-Arabische bevolking is de provincie Ninewa een van de meest etnisch diverse provincies in Irak. De controle over de provincie is verdeeld onder verschillende actoren en komt niet overeen met de officiële grenzen. Officieel valt de provincie onder het gezag van de Iraakse centrale overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter gecontroleerd door de Kurdistan Regional Government (KRG), dewelke ook de facto controle uitoefent over sommige delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast de Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de Popular Mobilisation Forces (PMF), de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/Yezidi Sinjar Resistance Units) en de Koerdische peshmerga, zijn er ook tal van andere lokale milities, al dan niet autonoom, actief in de regio die vaak slechts kleine delen ervan controleren. In oktober 2020 bereikten de Iraakse centrale overheid en de KRG een overeenkomst over gezamenlijk bestuur van het district Sinjar. Het “Sinjar Agreement” is bedoeld om het veiligheids- en bestuursvacuüm op te vullen dat was ontstaan in de nasleep van de heerschappij van IS, om gewapende groeperingen (zoals de PKK en de PMF) op te roepen om de regio te verlaten, en om de terugkeer van de Yezidi bevolking te bevorderen. Tot nu toe werd de overeenkomst slechts gedeeltelijk uitgevoerd en wordt ze verworpen door de groepen die de regio de facto controleren, namelijk de PMF en de YBS. Bijgevolg blijft de situatie in het district Sinjar gespannen. Er is nog altijd een veiligheids- en bestuursvacuüm en de milities van de PMF zijn uitgegroeid tot een economische en politieke macht. Ten slotte is er een aanzienlijke versnippering onder de veiligheidsactoren.

IS is nog altijd aanwezig in de provincie maar heeft zijn aanvallen op het grondgebied verminderd en gebruikt het in plaats daarvan eerder als logistiek centrum voor de andere provincies waar de groep nog steeds actief is. De organisatie opereert voornamelijk vanuit landelijke en afgelegen gebieden waar de verschillende veiligheidsactoren weinig of geen invloed hebben. De aanvallen nemen de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen of hinderlagen waarbij gebruik wordt gemaakt van geïmproviseerde bommen (IED's) en lichte wapens tegens de ISF en de PMF waarbij soms ook burgers geraakt worden. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van IS voerden de PMF en ISF grondoperaties uit tegen de terroristische organisatie. IS voerde ook aanvallen uit op ISF, PMF en burgers. Enkele jaren geleden begonnen de Iraakse autoriteiten muren op te richten aan de grens tussen Irak en Syrië om de bewegingsvrijheid van IS te beperken. Sindsdien werden verschillende van dergelijke muren opgetrokken.

Tussen 1 februari 2023 en 31 maart 2024 vonden verschillende incidenten met burgerslachtoffers plaats die werden toegeschreven aan personen die handelden in het kader van stammengeschillen of waarvan de daders onbekend blijven.

In dezelfde periode voerden de Turkse strijdkrachten luchtaanvallen uit op het grondgebied van de provincie, meer bepaald in de districten Akre en Sinjar. De doelwitten van deze aanvallen waren leden van de PMF, de YBS, aan de PKK gelieerde groepen en leden van de veiligheidstroepen van de KRG die op het grondgebied van de provincie aanwezig waren.

In de hele provincie doen zich veiligheidsincidenten voor, al vond de overgrote meerderheid plaats in het district Akre. In de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024 bleef het totale aantal veiligheidsincidenten relatief laag. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, en het aantal burgerslachtoffers bleef eveneens laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Met betrekking tot de provincie Ninewa schat IOM dat er heden 1.960.734 miljoen mensen naar de provincie zijn teruggekeerd. Dit cijfer komt overeen met meer dan 75 % van de totale ontheemde bevolking. 627.719 personen uit de provincie Ninewa zijn echter nog ontheemd, wat het hoogste aantal IDP's van alle Iraakse provincies is. Het percentage terugkeerders verschilt bovendien van district tot district. Afgezien van duurzame relocatie zijn er verschillende redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeren. Gebrek aan werkgelegenheid, basisdiensten en huisvesting, een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een verandering in de etnisch-religieuze samenstelling van de bevolking, het ontbreken van verzoeningsinitiatieven om mogelijke represailles te voorkomen, en het ontbreken van de nodige documenten worden vermeld als redenen om niet terug te keren.

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Voor de provincie Ninewa wordt er gesteld dat er willekeurig geweld plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict, maar niet op een hoog niveau waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade op grond van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn, aan te tonen.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. tg. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa complex, problematisch en ernstig is en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit de provincie Ninewa wegens zijn specifiek profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming dan ook verleend. Gelet op de voorgaande vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel te worden vastgesteld dat er in de provincie Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Ninewa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Ninewa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

U werd in België behandeld aan uw wijsheidstanden en heeft verschillende medische onderzoeken laten doen aan uw buik en maag. Uit het overzicht van uw medisch dossier blijkt dat u ten tijde van de opstelling van het document niet in psychologische begeleiding bent, noch in psychiatrische begeleiding (zie documenten, stuk 2). Hoewel het verslag aangeeft dat u 's nachts angsten kent, nachtmerries heeft en slaapproblemen kent, merkt het CGVS op dat u geen medische attesten betreffende uw psychisch welzijn neerlegt. Daarnaast stelt u dat u geen mentale stoornis heeft, louter een slaapprobleem (CGVS, p.4). U verklaart dat u rugpijn en pijn aan uw zij heeft (CGVS, p.4-5). Zonder verdere medische attesten die dit staven, concludeert het CGVS dat u een jongeman bent die zich in een goede lichamelijke en geestelijke gezondheid verkeert. U woonde zelf reeds heel uw leven in de provincie Ninewa tot uw vertrek in 2022. In Khanasor bent u enkele jaren naar school gegaan en werkte u als arbeider voor de bureaus. Zo deed u aan laden en lossen, bouwen en landbouw (CGVS, p.10-11). Uw grootvader Hasan Qasem Ali Al-Dakhi verblijft er nog steeds (CGVS, p.11), net zoals uw moeder, uw broer Aram en uw zus Ibtissam. U verklaart dat uw broer en zus het goed stellen. Uw broer doet er momenteel hetzelfde werk als u er deed (CGVS, p.13). Zij hebben

geen persoonlijke problemen in Irak momenteel want, zo stelt u, Yazidi's hebben geen persoonlijke problemen met anderen (CGVS, p.13 & p.22). Hieruit blijkt duidelijk dat u u de regio Khanasor nog steeds over een familiaal netwerk beschikt en dat jullie familie zich ook op socio-economisch vlak weet te handhaven.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. Verzoeker benadrukt dat hij en zijn familieleden in 2014 Khanasor dienden te ontvluchten na de inval van Daesh in 2014. Hij vervolgt dat meerdere vrienden, burens en familieleden tijdens de daaropvolgende burgeroorlog zijn gedood of verdwenen, en dat de familiale woning volledig verwoest werd. Verzoeker stelt omwille van zijn Jezidische etniciteit en religie vervolging te vrezen in Irak. Hij voert aan dat hij als Jezidi regelmatig te maken kreeg met discriminatie. Verzoeker verwijst eveneens naar de algemene veiligheidssituatie in Irak. Verzoeker citeert in dit verband uit het "*Algemeen ambtsbericht Irak*" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van november 2023, evenwel zonder het betrokken landenrapport te voegen of de consulteerbare weblink ervan te vermelden.

2.3. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, hem in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterste ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS.

2.4. Verzoeker voegt geen nieuwe stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 25 september 2025 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie in Irak en waarbij zij, via een consulteerbare weblink, verwijst naar de stukken, vermeld in de bestreden beslissing en naar de COI Focus "*Irak: Veiligheidssituatie*" van 29 augustus 2025 als bijkomende informatiebron.

4. Juridisch kader

4.1. Bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is het enige rechtcollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de vaststellingen of motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van verzoekende partij daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte '*beoordeling van feiten en omstandigheden*' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Over de bijzondere procedurele noden in het licht van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet

Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“U gaf bij aanvang van uw asielprocedure namelijk te kennen dat u rugpijn en pijn aan uw zij kende (zie administratief dossier). U vertelde aan het begin van uw persoonlijk onderhoud dat deze klachten verergerd zijn. U legt medische attesten neer (CGVS, p.4). Daarnaast vertelde u aan een slaapstoornis te lijden en stress te hebben (CGVS, p.4-5). U neemt medicatie voor uw maagproblemen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaatgeneraal, en werd u meegedeeld dat u over een pauze beschikte, en dat u om bijkomende pauzes mocht vragen (CGVS, p.2). Gevraagd of u nood heeft aan meer pauzes of andere ondersteuning, zegt u een seintje te geven als u zich moe zou voelen (CGVS, p.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud wordt nogmaals nagegaan of u zich nog goed voelt, waarop u stelt dat er geen probleem is en u geen nood heeft aan een extra pauze (CGVS, p.22-23). Uw persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

6. Beoordeling van het beroep

6.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1.1. Verzoeker, een Iraaks burger van Jezidische origine, is afkomstig van het dorp Khanasor, behorend tot het district Sinjar, gelegen in de provincie Ninewa. Toen ISIS/Daesh in augustus 2014 de regio rond Sinjar binnenviel, vluchtte verzoeker samen met zijn familieleden naar het nabijgelegen Sinjar-gebergte (AD CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud van 15 januari 2024 (hierna: NPO CGVS), p. 7). Nadat ISIS werd verslagen, keerden verzoeker en zijn familie terug naar Khanasor, alwaar zij hun intrek namen bij de paternale grootoom van verzoeker. Omwille van de algemene veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst en de discriminatie van de Jezidi's in Irak verliet verzoeker zijn land van herkomst in september 2022. Verzoeker vreest dat hij bij een terugkeer naar Irak het slachtoffer zal worden van vervolging omwille van zijn Jezidische etnie.

6.1.2. Ter staving van zijn beschermingsverzoek heeft verzoeker volgende documenten voorgelegd: zijn originele identiteitskaart afgeleverd op 23 december 2013, een overzicht van zijn medisch dossier, diverse medische verslagen, zijn inschrijving bij Fedasil, zijn attest van immatriculatie, zijn curriculum vitae, taalcertificaten Nederlands, en twee foto's van zijn vernielde woning.

De Raad herinnert eraan dat hij de bewijswaarde van de voorgelegde stukken soeverein mag beoordelen, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c); RvS 27 oktober 2022, nr. 15.076 (c)). Hij dient niet aan te tonen dat de voorgelegde stukken vals of niet-authentiek zijn, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar zijn oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde hebben.

Dienaangaande wijst de Raad er vooreerst op dat uit de objectieve landeninformatie vervat in het administratief dossier (AD, stuk 6, Landeninformatie, COI Focus *“Irak: corruptie en documentenfraude”*, 20 mei 2021) blijkt dat corruptie wijdverspreid, structureel en diep geworteld is binnen vrijwel alle geledingen van de Iraakse samenleving, dat authentieke documenten op frauduleuze wijze, doorgaans via omkoping van de daartoe bevoegde ambtenaren, kunnen worden verkregen, en dat (ver)vals(t)e documenten zowel binnen Irak als in het buitenland gemakkelijk verkrijgbaar zijn. Specifiek blijkt uit deze landeninformatie dat in Irak een breed scala aan documenten in omloop zijn die vervalst zijn en/of die door omkoping van overheidsbeambten verworven zijn, gaande van identiteitskaarten paspoorten en nationaliteitsbewijzen, tot akten van de burgerlijke stand, woonattesten, rantsoenkaarten, en diploma's. Bijgevolg kan aan Iraakse documenten, zoals de door verzoeker voorgelegde identiteitskaart, slechts een geringe bewijswaarde worden gehecht. Verzoekers identiteitskaart kan bovendien hooguit zijn identiteit en regio van herkomst aantonen, dewelke in deze stand van de procedure evenwel niet worden betwist.

Aan de foto's van verzoeker van zijn vernielde woning kan slechts een zeer beperkte bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld.

De overige door verzoeker neergelegde documenten houden geen verband met verzoekers vluchtrelaas en kunnen verzoekers nood aan internationale bescherming derhalve niet aannemelijk maken.

Uit het voorgaande volgt dat de door verzoeker neergelegde documenten niet volstaan om zijn vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet, overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, worden nagegaan of verzoekers verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

6.1.3. Blijkens de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus van verzoeker te erkennen, daar hij er niet in slaagt aan te tonen dat hij in Irak vervolging dient te vrezen omwille van het feit dat hij tot de Jezidi-etnie behoort, nu (a) uit de beschikbare landeninformatie naar voren komt dat er geen sprake is van systematische vervolging van Jezidi's in Irak; (b) de door verzoeker aangehaalde discriminatie onvoldoende zwaarwichtig is om als een daad van vervolging gekwalificeerd te worden; en (c) de door verzoeker neergelegde documenten geen ander licht werpen op de appreciatie van zijn nood aan internationale bescherming.

Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met de opmerkingen van verzoeker ter terechtzitting, dient, in navolging van de bestreden beslissing, te worden vastgesteld dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich immers louter tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, het verwijzen naar algemene landeninformatie (dewelke hij niet voegt), en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete elementen aan te voeren die toelaten te besluiten dat verzoeker persoonlijk vervolging dient te vrezen omwille van zijn Jezidische etnie en/of geloofsovertuiging.

6.1.4. In de mate dat verzoeker voorhoudt dat het loutere feit dat hij tot de Jezidi-etnie behoort op zich volstaat teneinde een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te achten, wijst de Raad op wat volgt.

Uit de beschikbare landeninformatie, met name UNHCR "*International Protection Considerations*" van januari 2024 (p. 37-38, 58-60 en 124-137), EUAA "*Iraq - Targeting of Individuals*" van januari 2022 (p. 53-62), EUAA "*Iraq - Country Focus*" van mei 2024 (p. 28-31), en EUAA "*Report Iraq – Security Situation*" van mei 2024 (pp. 90-96), blijkt dat de Jezidi-gemeenschap tijdens de bezetting door Daesh het slachtoffer is geworden van grootschalige en systematische mensenrechtenschendingen, waaronder massamoorden, ontvoeringen, gedwongen rekruteringen en (seksuele) slavernij, feiten die door de internationale gemeenschap als genocide zijn erkend. Deze gebeurtenissen leidden tot de massale ontheemding van honderdduizenden Jezidi's, waarvan een aanzienlijk deel tot op vandaag in kampen in de Koerdische Autonome Regio verblijft.

Sinds de militaire nederlaag van Daesh in 2017 is de algemene veiligheidssituatie in Irak evenwel ingrijpend gewijzigd. Daesh is weliswaar nog steeds aanwezig in Irak, maar de terreurgroep oefent geen effectieve controle meer uit op enig deel van het Iraakse grondgebied en de operationele capaciteit van deze jihadistische groepering is aanzienlijk verzwakt. Als gevolg van de territoriale verdrijving van Daesh, de belangrijkste actor van vervolging van de Jezidi-gemeenschap, is het geweld ten aanzien van de Jezidi's beduidend afgenomen. Hoewel de beschikbare landenrapporten nog steeds melding maken van stereotypering, haatspraak, discriminatie, intimidatie, afpersing en incidenteel geweld tegen Jezidi's, blijkt niet dat er thans sprake is van een systematische vervolging van de Jezidi-gemeenschap door niet-overheidsactoren. Evenmin blijkt dat de Iraakse overheid een beleid voert dat gericht is op repressie of systematische schending van de fundamentele rechten van de Jezidi's in het land. Integendeel, de bronnen vermelden dat de centrale Iraakse autoriteiten verschillende maatregelen hebben getroffen om de slachtoffers van Daesh te compenseren en de terugkeer van Jezidi's naar hun oorspronkelijke regio van herkomst te faciliteren, zoals het aannemen van de zogenoemde *Yazidi Female Survivors' Law* van 2021, het uitvaardigen van een ministerieel decreet inzake de erkenning van de land- en eigendomsrechten van Jezidi's in 2022, en het lanceren van wederopbouwprogramma's in 2023 en 2024. Verder blijkt dat jezidisme een van de erkende godsdiensten in Irak is, en er blijkt niet dat Jezidi's op grote schaal te maken krijgen met ernstige beperkingen in het uiten en belijden van hun geloof.

Uit de landeninformatie vervat in het rechtsplegingsdossier kan derhalve niet blijken dat het loutere gegeven een Jezidi te zijn in Irak op zich volstaat om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Of verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming is, volgens de richtsnoeren van EUAA en UNHCR, die door de Raad worden bijgetreden, afhankelijk van zijn individuele omstandigheden.

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel kan blijken. De door verzoeker geciteerde passages uit het *“Algemeen Ambtsbericht Irak”* van november 2023, dewelke hij – het weze herhaald – niet voegt, bevestigen weliswaar dat de Jezidi's in april 2023 het doelwit waren van haatzaaiende uitslatingen ingevolge valse beschuldigingen op sociale media, maar bevatten verder geen aanwijzingen dat de situatie van Jezidi's in Irak anno 2025 zou moeten worden aangemerkt als een situatie van systematische vervolging door staats- of niet-overheidsactoren.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming is dus noodzakelijk en het is aan de verzoeker om zijn gegronde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Bij de beoordeling van de vraag of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat een verzoeker om internationale bescherming omwille van zijn/haar Jezidische origine en/of geloofsovertuiging te maken zal krijgen met vervolging, moet evenwel rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals de regio van herkomst (inzonderheid de mogelijkheid tot terugkeer, de veiligheidssituatie en de aanwezigheid van ISIS aldaar), het geslacht en de perceptie van de familie/gemeenschap (van belang voor vrouwelijke slachtoffers van seksueel geweld en kinderen geboren ingevolge dit geweld), en het bezit van identiteitsdocumenten (EUAA, *“Country Guidance: Iraq”*, november 2024, p. 39-41).

6.1.5. *In casu* blijkt niet dat er in hoofde van verzoeker bijkomende risicobepalende omstandigheden kunnen worden weerhouden.

Het wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is van het dorp Khanasor, behorend tot het district Sinjar, gelegen in de provincie Ninewa. In de aanvullende nota van de verwerende partij, neergelegd op 25 september 2025, wordt - op basis van de landeninformatie waarnaar reeds in de bestreden beslissing wordt verwezen en de COI Focus *“Irak: Veiligheidssituatie”* van 29 augustus 2025 als bijkomende informatiebron - met betrekking tot de veiligheidssituatie, de aanwezigheid van ISIS en de terugkeer van IDP's naar de provincie Ninewa het volgende uiteengezet:

“Ondanks de overwegend soennitisch-Arabische bevolking is de provincie Ninewa een van de meest etnisch diverse provincies in Irak. De controle over de provincie is verdeeld onder verschillende actoren en komt niet overeen met de officiële grenzen. Officieel valt de provincie onder het gezag van de Iraakse centrale overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter gecontroleerd door de Kurdistan Regional Government (KRG), dewelke ook de facto controle uitoefent over sommige delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast de Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de Popular Mobilisation Forces (PMF), de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/Yezidi Sinjar Resistance Units) en de Koerdische peshmerga, zijn er ook tal van andere lokale milities, al dan niet autonoom, actief in de regio die vaak slechts kleine delen ervan controleren. In oktober 2020 bereikten de Iraakse centrale overheid en de KRG een overeenkomst over gezamenlijk bestuur van het district Sinjar. Dit zogeheten Sinjar-akkoord is bedoeld om het veiligheids- en bestuurlijke vacuüm op te vullen dat is ontstaan door de overheersing van ISIS. Daarnaast worden gewapende groeperingen (zoals de PKK en de PMF) opgeroepen om de regio te verlaten en wordt de terugkeer van de Yezidi-bevolking aangemoedigd. In 2024 trok de YBS zich terug in de bergen als gevolg van herhaalde drone-aanvallen van de Turkse strijdkrachten op leden van de PKK en de YBS. In de nasleep van deze aanvallen werden integratiegesprekken gehouden om YBS-leden in PMF op te nemen. Sindsdien is de situatie in het Sinjar-district gespannen gebleven. Er is nog steeds een veiligheids- en administratief vacuüm en de PMF-milities hebben economische en politieke macht verworven. Tot slot is er een aanzienlijke versnippering onder de veiligheidsactoren.

IS is nog altijd aanwezig in de provincie maar heeft zijn aanvallen op het grondgebied verminderd en gebruikt het in plaats daarvan eerder als logistiek centrum voor de andere provincies waar de groep nog steeds actief is. De organisatie opereert voornamelijk vanuit landelijke en afgelegen gebieden waar de verschillende veiligheidsactoren weinig of geen invloed hebben. De aanvallen nemen de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen of hinderlagen waarbij gebruik wordt gemaakt van geïmproviseerde bommen (IED's) en lichte wapens tegens de ISF en de PMF waarbij soms ook burgers geraakt worden. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van IS voerden de PMF en ISF grondoperaties uit tegen de terroristische organisatie. IS voerde ook aanvallen uit op ISF, PMF en burgers. Enkele jaren geleden begonnen de Iraakse autoriteiten muren op te richten aan de grens tussen Irak en Syrië om de bewegingsvrijheid van IS te beperken. Sindsdien werden verschillende van dergelijke muren opgetrokken.

(...)

Volgens IOM waren er op 31 december 2024 1.031.475 ontheemden in Irak. Sinds januari 2014 heeft IOM melding gemaakt van 4.927.890 ontheemde Iraakse burgers die inmiddels zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Met betrekking tot de provincie Ninewa schat IOM dat op dit moment 1.997.868 mensen zijn teruggekeerd naar de provincie. Dit cijfer komt overeen met 78% (+3% sinds december 2023) van de totale ontheemde bevolking. Volgens dezelfde update zijn 579.138 mensen uit de provincie Ninewa nog steeds ontheemd, het hoogste aantal ontheemden van alle Iraakse provincies (vergeleken met 627.719 in december 2023). Naast langdurige hervestiging op de plaats waar ze ontheemd waren, zijn er verschillende redenen

waarom ontheemden niet zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Als redenen om niet terug te keren worden onder meer genoemd: gebrek aan werkgelegenheid, basisdiensten en huisvesting; onzekere veiligheidsomstandigheden in de regio van herkomst; verandering in de etnisch-religieuze samenstelling van de bevolking; gebrek aan verzoeningsinitiatieven om mogelijke represailles te voorkomen; en gebrek aan de nodige documentatie."

Verzoeker brengt zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop vermelde analyse is gestoeld niet correct, dan wel actueel zou zijn of dat de verwerende partij hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Uit verzoekers verklaringen blijkt voorts dat verzoeker en zijn familie zich na de herovering van Sinjar hebben kunnen (her)vestigen in Khanasor, alwaar zij hun intrek hebben genomen in de woning van de paternale grootoom van verzoeker (NPO CGVS, p. 7-8, 10). Verzoeker verklaarde tevens dat hij tot zijn vertrek in 2022 in Khanasor woonachtig was en dat hij gedurende deze periode geen persoonlijke bedreigingen of problemen heeft gekend (NPO CGVS, p. 7-8, 10, 18-19, 22). Verzoekers moeder, broer, zus en grootvader verblijven thans nog steeds in Khanasor. Blijkens verzoekers verklaringen stellen zij het goed en ondervinden zij er geen persoonlijke problemen. (NPO, p. 11-13, 23-24). Hoewel verzoeker stelt dat hij zich in Irak angstig voelde en vreest dat hij bij terugkeer vermoord of ontvoerd kan worden, kan verzoeker niet concreet duiden welke actoren hem zouden viseren, noch maakt hij melding van concrete op zijn persoon betrokken feiten die erop wijzen dat hij persoonlijk in zijn regio van herkomst vervolging dient te vrezen omwille van zijn Jezidische etnie en/of geloofsovertuiging (NPO, p.21-22).

Waar verzoeker wijst op de discriminatie die hij in het bijzonder in Irak heeft ondergaan, benadrukt de Raad dat om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, het onzegggen van rechten en de discriminatie van dien aard moeten zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt, waar verzoeker evenwel in gebreke blijft. Immers, als concrete vorm van discriminatie ten aanzien van zijn persoon verwijst verzoeker naar een incident bij de dienst paspoorten te Sinjar waar hij respectloos werd behandeld. Uit verzoekers verklaringen blijkt echter dat de weigering om het gevraagde paspoort af te leveren verband hield met de afwezigheid van zijn vader, die op dat ogenblik zijn wettelijke vertegenwoordiger was (NPO CGVS, p. 20). Verder verklaarde verzoeker dat hij en zijn familie geen pogingen hebben ondernomen om andere documenten (opnieuw of nieuw) te verkrijgen, en nergens uit verzoekers verklaringen komt naar voren dat aan verzoeker, die over een Iraakse identiteitskaart beschikt (AD CGVS, stuk 5, map documenten), de toegang tot overheidsdiensten zou zijn ontzegd omwille van zijn Jezidische origine. De Raad kan dan ook enkel vaststellen dat de behandeling die verzoeker te beurt viel bij de dienst paspoorten te Sinjar een eenmalig incident betreft, dat bovendien niet eenduidig op etnisch-religieuze motieven rust. De door verzoeker aangehaalde feiten kunnen aldus bezwaarlijk worden beschouwd als zijnde voldoende zwaarwichtig om gewag te kunnen maken van een gegronde vrees voor persoonlijke of systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.

6.1.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat er in zijn hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin vanwege zijn Jezidische etnie.

6.1.7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

6.1.8. In acht genomen verzoekers verklaringen en door hem neergelegde documenten, beoordeeld in het licht van de relevante objectieve landeninformatie met betrekking tot zijn land van herkomst en bezien in hun onderlinge samenhang, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij Irak is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin vanwege zijn Jezidische etnie.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

6.1.9. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden aangenomen.

6.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

6.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

6.2.3. Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Uit de beschikbare actuele landeninformatie komt evenwel duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar hij leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst in Irak, dient de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie waarnaar de bestreden beslissing verwijst, en de *update* van landeninformatie en analyse die verweerder middels aanvullende nota van 25 september 2025 heeft bijgebracht, kan worden geconcludeerd dat er actueel in de provincie Ninewa geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest Elgafaji (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Ninewa voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon.

Verzoeker laat de concrete motieven aangaande het gebrek aan persoonlijke omstandigheden in zijn hoofdte, zoals toegelicht in de bestreden beslissing, volledig ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen. Hij laat dan ook na het bewijs te leveren, noch mag dit blijken uit de stukken van het administratief dossier, dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

6.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de

Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

7. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vijftientig door:

K. ALLYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

K. ALLYNS